

Илӗс — Раҫами чордаҫ

Мувозинати нубувватӣ: Аз миллериён то «Future for America» дар рӯҳи Илӗс

Jeff Pippenger
2023-10-21

Дар замони интиҳо, дар соли 1798, паёми нубувватии дарёи Ёлай дар бобҳои ҳаштум ва нӯҳуми китоби Дониёл мӯҳраш кушода шуд, ва Уилям Миллер дар рӯҳ ва қудрати Илӗс барҳезонда шуд, то наздик будани довариини Худоро эълон намояд.

«Ба Уилям Миллер ва ҳамкорони ӯ дода шуда буд, ки ин огоҳиро дар Амрико мавъиза кунанд. Ин кишвар ба маркази ҳаракати бузурги Адвент табдил ёфт. Маҳз дар ҳамин ҷо пешгӯии паёми фариштаи аввал иҷрои мустақимтарини худро ёфт. Навиштаҳои Миллер ва шарикони ӯ ба сарзаминҳои дур расонда шуданд. Ба ҳар ҷое ки миссионерон дар тамоми ҷаҳон роҳ ёфта буданд, башорати хуши бозгашти наздики Масеҳ фиристода мешуд. Дур ва паҳно паёми Инҷили абадӣ паҳн гардид: “Аз Худо битарсед, ва Ёро ҷалол диҳед; зеро соати довариини Ё фаро расидааст.”» «Ҷанҷоли Бузург», 368.

Дар замони интиҳо, дар соли 1989, паёми нубувватии дарёи Ҳиддекел аз бобҳои даҳ то дувоздаҳи Дониёл муҳркушода гардид, ва «Future for America» дар рӯҳ ва қудрати Илӗс барҳезонда шуд, то наздик будани довариини Худоро эълон намояд.

Миллерчиён оғози довариро эълон карданд, ва Future for America анҷоми довариро эълон менамояд. Ҷаҳорҷӯбаи нубувватии Миллерчиён аз ду қудрати харобкунанда — бутпарастӣ ва пас аз он папизм — иборат буд. Ҷаҳорҷӯбаи нубувватии Future for America аз се қудрати харобкунанда — бутпарастӣ, сипас папизм ва баъд аз он протестантизми муртад — иборат аст.

Миллерчиён ҳамчун филиаделфиён оғоз карданд ва ба лодикиён гузаштанд. Future for America ҳамчун лодикиён оғоз кард ва ба филиаделфиён мегузарад. Гузариши миллерчиён аз Филиаделфия ба Лодикия бо марги Илӗс ва паёми ӯ дар бораи қасами Мусо вобаста буд. Гузариши Future for America бо марг ва эҳёи Илӗс ва Мусо дар Ваҳй боби ёздаҳ вобаста аст.

Дар вақти оғози доварӣ дар соли 1844, миллериён кори Илӗсро дар кӯҳи Кармил ба анҷом расонида буданд. Дар анҷоми доварӣ, дар вақти қонуни якшанбе, ҳаракати Future for America кори Илӗсро дар кӯҳи Кармил ба анҷом расонда хоҳад буд. Дар таърихи миллериён се аломати роҳии пешгӯии шасту панҷсола, ки дар Ишаё боби ҳафт, ояти ҳашт муайян шудаанд, такрор гардиданд, ҳангоме ки ду миллат ба ҳам пайвастанд ва як миллат шуданд, то шоҳи протестантии ҳайвони заминии Ваҳй боби сиздахро барпо созанд. Дар таърихи Future for America се аломати роҳии ҳамон шасту панҷ сол такрор мешаванд, вақте ки ду миллат ба ҳам меоянд, то шоҳи ҷумҳурихоҳиро, ки мисли аждаҳо сухан мегӯяд, ташкил диҳанд.

Аввалини он се аломати роҳ дар таърихи нубуввати Future for America, замони анҷом дар соли 1989 буд. Дувумӣ 11 сентябри соли 2001 буд, ва сеюмӣ қонуни якшанбеи ба қарибӣ оянда хоҳад буд. Дар таърихи миллериён тартиби аломатҳои роҳе, ки дар Ишаъ боби ҳафт муайян шудаанд, аз тартиби аломатҳои роҳ дар таърихи Ишаъ баръакс буд. Дар таърихи Future for America ин тартиб бо ишораи аввалини шасту панҷ сол мувофиқат мекунад, гарчанде ки дар интиҳо дигар ҳеҷ унсури вақт вучуд надорад. Аз 22 октябри соли 1844 инҷониб, ҳар гуна татбиқи вақти нубувватӣ фиреби шайтонӣ аст.

Далели пешгӯна барои нигоҳ доштан ба тартиби се нуқтаи роҳнамо, чунонки онҳо дар Ишаъ боби ҳафт баён шудаанд, бар хилофи тартиби баръакс онҳо дар таърихи миллерӣ, қисман бар қоидаи нахустин зикр асос ёфтааст. Тартиби шасту панҷ сол аввалин бор дар Ишаъ боби ҳафт зикр мешавад, ва гарчанде ки ҳангоми воқеъ гардидани иҷрои ниҳии таърихи пешгӯна, ки бо он солҳо ифода ёфтааст, дар ҳаракати охир дигар унсури замони шасту панҷ сол вучуд надорад, он се нуқтаи роҳнамо ҳамоно муайян карда мешаванд ва онҳо тартиби худро, чунонки дар таърихи Ишаъ аст, нигоҳ медоранд.

Далели дуюм барои нигоҳ доштани тартиби нахустини аломатҳои роҳ, робитаи таърихи миллериёт, ки дар он шасту панҷ сол иҷро гардиданд, ва пайвастагист, ки ҳаракати миллериёт бо ҳаракати Future for America дорад. Таърихи миллериёт ибтидо буд ва Future for America анҷом аст.

Ҳаракати миллериён дар соли 1863, вақте ки калиси Рӯзи ҳафтуми Адвентистҳо ба таври қонунӣ ташкил ёфт, ба анҷом расид. Дар он лаҳза, фиристодаи Илёс, ки дар замони охир, дар соли 1798, ҳангоми кушода шудани рӯёи дарёи Улай омада буд, хомӯш карда шуда, мӯҳр зада шуд. Дар соли 1989, дар замони охир, ҳангоми кушода шудани рӯёи дарёи Хиддакал, фиристодаи Илёс бозгашт.

Сабаби сеюме барои нигоҳ доштани тартиби аслии нишонаҳои роҳ дар ҳатти пешгӯие ёфта мешавад, ки ба ҳайвони заминӣ ва ду шохи он мурочиат мекунад. Дар таърихи миллерӣ, ду миллат ба ҳам пайваста шуданд, то шохи протестантизмро ташкил диҳанд. Дар таърихи Future for America, ду шохи протестантизми муртад ва ҷумҳуриҳои муртад ба ҳам пайваста, як миллатро ташкил хоҳанд дод, ки ҳам «тасвири» ҳайвон аст ва ҳам «тасвири барои» ҳайвон. Он ду миллате, ки дар таърихи анҷом ба ҳам меоянд, то шохи ягонаи калисо ва давлатро ташкил диҳанд, ба он иҷроиш дар қонуни якшанбе мерасанд.

Ҳангоме ки сурати ҳайвон ба таври комил ташаккул меёбад, анҷоми он бо қобилияти он барои ба тасвир расонидани қонуни якшанбе собит мегардад. Ташаккули он сурат раванде дар тӯли замон аст, аммо нишони ҳайвон як лаҳзаи муайяни замон мебошад. Замони ташаккул ёфтани он сурат бо ҷиҳили шаш сола ифода меёбад, ки маъбад дар онҳо аз соли 1798 то 1844 бино карда шуд. Шохи ҷумҳуриявӣ дар давраи замоне, ки сурати ҳайвон ташаккул меёбад, маъбади динӣ-сиёсиро барпо мекунад.

Рушди сурати ҳайвон ба таври нубувватӣ аз 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфт. Он бӯҳрон зуҳури Қонуни Patriot-ро нишон дод, ки он тағйирёбии қонуни Конституциониро аз асоси ҳуқуқи англисӣ ба сӯи асоси ҳуқуқи румӣ нишон дод. Ҳуқуқи англисӣ бар усуле асос

ёфтааст, ки шахс то замоне ки гуноҳкораш исбот нашавад, бегуноҳ аст; ва ҳуқуқи румӣ бар усуле асос ёфтааст, ки шахс то замоне ки бегуноҳиаш исбот нашавад, гунаҳкор аст.

Маъбади сиёсие, ки аз 11 сентябри соли 2001 то қонуни якшанбе бино карда мешавад, инчунин ба воситаи ташаккули сурати ҳайвон низ тасвир мегардад. Замони нубувват дигар татбиқшаванда нест, бинобар ин, чихилу шаш соле ки шоҳи протестантизм маъбади рӯҳониро бино кард, давраеро нишон медиҳад, на нуктаеро дар замон, ки дар он шоҳи ҷумҳурихоҳӣ маъбади динӣ-сиёсии худро бармехезонад.

Се асоси асосӣ барои татбиқ намудани ҳамагон пайдарпаии се аломати роҳ аз шасту панҷ соле, ки дар Ишаъё боби ҳафт тасвир шудааст, инҳоянд: якум, қоидаи нахустин зикр; 742 то м., 723 то м. ва 677 то м., яъне нӯздаҳ сол ва баъд аз он чилу шаш сол. Дар таърихи миллерӣ баръақс буд; 1798, 1844 ва 1863, яъне чилу шаш сол ва баъд аз он нӯздаҳ сол.

Далели дувум — ин пайвастигии паёми нақш ва қори Илёс аст. Илёс дар замони охир дар соли 1798 ҳозир шуд, ҳангоме ки китоби Дониёл қушода гардид (Daniel 8:14), ва сипас аз соли 1840 то 1844 ба муқобилаи кӯҳи Кармил омад, ва баъд дар соли 1863 бо илоҳиёти расму анъана мӯҳр зада шуд. Илёс боз дар замони охир дар соли 1989 ҳозир шуд, ҳангоме ки китоби Дониёл қушода гардид. Ё ба таври нубувватӣ то 11 сентябри соли 2001 сафар кард, ки дар он ҷо муқобилаи кӯҳи Кармил оғоз меёбад, то ин ки дар қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда ба анҷом расад. Пайвастигии нақш ва қори Илёс пайдарпаии аломатҳои роҳро, ки дар Ишаъё боби ҳафт муайян шудаанд, дастгирӣ мекунад.

Маҷрои ду шоҳи ҳайвони заминӣ нишон медиҳад, ки ҳар ду шоҳ аз ду қудрат ба як қудрат мегузаранд: яке дар ибтидои подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас ва дигаре дар анҷоми он. Ҳангоме ки ду ҷӯби ё ибтидо ё анҷом ҷамъ оварда шуда, ба ҳайси як миллат ба ҳам пайваста мешаванд, онҳо ҳамчун биноқунадагонӣ ё маъбади рӯҳонӣ дар ибтидо, ё маъбади рӯҳонии динию сиёсӣ дар охир муаррифӣ мегарданд. Маъбади тақаллубӣ тасвири маъбади папавӣ аст, ки дар он папа дар маъбади Худо нишаста, худро Худо эълон мекунад.

Вақте ки Иёлотӣ Муттаҳида дар қонуни якшанбе ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд, он маҳз ҳамагон суратро иҷро хоҳад кард, зеро он маъбади қалбаки бино кардааст, ки дар он қалисо ва давлат ба як ҷӯб муттаҳид шудаанд, ва қалисо бар ин муносибат ҳукмрон хоҳад буд.

Дар Ишаъё боби ҳафт, пайғамбар Ишаъё писари худро гирифта, назди наҳри ҳавзи болоӣ, дар қанори майдони ҷомашӯён, рафт, то паёмро ба подшоҳ Оҳоз эълон намояд.

Ва Худованд ба Ишаъё гуфт: «Ақнун ту ва писарат Шеор-Ёшуб берун рафта, Аҳозро дар охири наҳри ҳавзи боло, дар шоҳроҳи киштзори ҷомашӯӣ, пешвоз гиред». Ишаъё 7:3.

Қалимаи «shearjashub» маънои «боқимондае боз хоҳад гашт»-ро дорад. Боқимондаи ҳаракати ибтидоии миллериён дар ҳаракати Future for America дар соли 1989 бозгашт. Ишаъё ва писараш, тавассути муносибати худ ҳамчун падар ва писар, ибтидо ва анҷомро намояндагӣ мекунанд. Онҳо рӯҳи Илёсро ифода менамоянд, ки бояд дилҳои падаронро ба сӯи фарзандон ва дилҳои фарзандонро ба сӯи падарон бигардонад. Ишаъё ба подшоҳи шарир Оҳоз паёми Илёсро эълон мекард. Дар миёни дигар аъмоли шарирона, Оҳоз бо он

маъруф аст, ки хизматҳои маъбадро баста, ба ҷои он нусхае аз маъбади ошуриро барпо намуд.

Оҳоз бистсола буд, ҳангоме ки ба подшоҳӣ оғоз кард, ва дар Ерусалим шонздаҳ сол подшоҳӣ намуд; ва он чи дар назари Худованд Худои ӯ рост буд, ба монанди Довуд падари худ, ба ҷо наовард. Балки бо роҳи подшоҳони Исроил рафтор намуд; ҳатто писари худро аз оташ гузаронид, мувофиқи қорҳои зишти халқҳое ки Худованд онҳоро аз пеши бани-Исроил бадар ронда буд. Ва дар баландӣҳо, бар теппаҳо ва зери ҳар дарахти сабз қурбонӣ мекард ва бухур месӯзонид. Он гоҳ Разин подшоҳи Сурия ва Фақаҳ писари Рамалёху, подшоҳи Исроил, барои ҷанг ба Ерусалим бароманд; ва Оҳозро муҳосира карданд, вале натавонистанд бар ӯ ғолиб оянд. Дар он вақт Разин подшоҳи Сурия Элтро барои Сурия бозпас гирифт, ва яҳудиёро аз Элот ронд; ва суриягӣ ба Элот омаданд ва то имрӯз дар он ҷо сукунат доранд. Пас Оҳоз назди Тиглат-Филосар, подшоҳи Ашшур, қосидон фиристода, гуфт: «Ман бандаи ту ва писари ту ҳастам; баро ва маро аз дасти подшоҳи Сурия ва аз дасти подшоҳи Исроил, ки бар зидди ман бархостаанд, наҷот деҳ». Ва Оҳоз нукра ва тиллоро, ки дар ҳонаи Худованд ва дар ҳазинаҳои ҳонаи подшоҳ ёфт мешуд, гирифта, ба подшоҳи Ашшур ҳамчун ҳадия фиристод. Ва подшоҳи Ашшур ба сухани ӯ гӯш дод; зеро подшоҳи Ашшур бар зидди Димишқ баромада, онро гирифт, ва сокинонашро ба Кир ба асирӣ бурд, ва Разинро кушт. Ва подшоҳ Оҳоз ба Димишқ рафт, то бо Тиглат-Филосар, подшоҳи Ашшур, мулоқот кунад; ва қурбонгоҳеро, ки дар Димишқ буд, дид. Ва подшоҳ Оҳоз сурати он қурбонгоҳ ва нақшаи онро, мувофиқи тамоми тарзи сохташ, назди Уриё қохин фиристод. Ва Уриё қохин мувофиқи ҳама он чи ки подшоҳ Оҳоз аз Димишқ фиристода буд, қурбонгоҳе сохт; ҳамин тавр Уриё қохин онро пеш аз он ки подшоҳ Оҳоз аз Димишқ баргардад, омода кард. Ва ҳангоме ки подшоҳ аз Димишқ баргашт, подшоҳ қурбонгоҳро дид; ва подшоҳ ба қурбонгоҳ наздик омада, бар он қурбонӣ гузаронид. Ва қурбонии сӯхтани худ ва ҳадияи ордии худро сӯзонид, ва ҳадияи рехтани худро рехт, ва хуни қурбонҳои ороиштагии худро бар қурбонгоҳ пошид. Ва қурбонгоҳи биринчиро низ, ки пеши Худованд буд, аз пеши ҳона, аз миёни қурбонгоҳ ва ҳонаи Худованд, оварда, онро дар тарафи шимолии қурбонгоҳ гузошт. Ва подшоҳ Оҳоз ба Уриё қохин амр карда, гуфт: «Бар қурбонгоҳи бузург қурбонии сӯхтани субҳгоҳӣ ва ҳадияи ордии шомгоҳӣ, ва қурбонии сӯхтани подшоҳ ва ҳадияи ордии ӯ, ҳамчунин қурбонии сӯхтани тамоми қавми замин ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияҳои рехтани онҳоро бисӯзон; ва тамоми хуни қурбонии сӯхтанӣ ва тамоми хуни забҳро бар он бипош; ва қурбонгоҳи биринҷӣ барои ман хоҳад буд, то ба воситаи он машварат бичӯям». Ва Уриё қохин мувофиқи ҳама он чи ки подшоҳ Оҳоз амр карда буд, амал намуд. Ва подшоҳ Оҳоз қанораҳои пояҳоро бурида дур кард, ва ҳавзҳоро аз болои онҳо гирифт; ва баҳро аз болои говҳои биринҷие ки зери он буданд, фуруд овард, ва онро бар фарши сангин гузошт. Ва айвони рӯзи шанбе, ки дар ҳона сохта буданд, ва даромадҳои берунии подшоҳро ба хотири подшоҳи Ашшур аз ҳонаи Худованд дигаргун сохт. 2 Подшоҳон 16:2–18.

Подшоҳи Ашшур подшоҳи шимолро намоёндагӣ мекунад, ки рамзи папагӣ мебошад. Подшоҳи шарир Оҳоз роҳбари аслии Яҳудо, замини аслии ҷалол буд. Вақте ки Ишаё ва

писараш бо ӯ назди маҷрои ҳавзи боло, дар канори саҳрои ҷомашӯйӣ, бо паёме вохӯрданд, ки бақияе боз хоҳад гашт, подшоҳи шарир дар бухрони ҷанги шаҳрвандӣ миёни шимол ва ҷануб қарор дошт. Дар он бухрон ӯ паёмеро, ки Худо ба василаи набӣ Ишаъё пешниҳод карда буд, рад намуд ва барои муҳофизат ба подшоҳи аслии шимол муроҷиат кард.

Мазмуни Ишаъё боби ҳафтум пешвои замини ҷалолманди рӯҳониро тасвир мекунад, ки дар замони ҷанги шаҳрвандӣ, ба ҷойи он ки ба Худо муроҷиат намояд, барои иттиҳод ба папагарӣ рӯ меоварад. Исёни Оҳоз бар зидди Худо бо он ифода мешавад, ки ӯ назди подшоҳи шимол меравад ва намунаи маъбади ҳудои подшоҳи шимолро месозад, ва намунаи маъбадро ба саркоҳин дар Ерусалим мефиристад, ки ӯ баъдан нусхаи такрории он маъбади қалбакиро дар ҳудуди муқаддаси маъбади Худо барпо мекунад. Подшоҳи шарир Оҳоз давлатро муаррифӣ мекунад, ва ҳамкории саркоҳин иттиҳоди калисо ва давлатро муаррифӣ мекунад.

Он исёни айнӣ исёни роҳбари замини рӯҳонии ҷалолро ифода мекунад, ки хизмати ибодатии папиро (подшоҳи шимол)-ро такрор менамояд ва ибодати ҳақиқиро дар маъбади Худо бозмедорад. Исёни Оҳоз роҳбарияти Иёлотӣ Муттаҳидро ифода мекунад, ки дар замини ҷалол маъбади қалбакӣ барпо месозад, ки нусхае аз маъбади подшоҳи шимол аст.

Муҳити нубувватии Ишаъё боби ҳафт оғозии шасту панҷ соли ҳайвони заминро муаррифӣ мекунад, ва боз ҳам бевоситатар, давраи анҷомии ҳайвони заминро. Аз муҳити нубувватии Ишаъё боби ҳафт нури бисёре метавон бардошт, аммо дар ин маврид мо танҳо он принсипро ба қор мебарем, ки Масеҳ анҷоми чизро бо оғози он тасвир мекунад. Мо дар ин ҷо ин татбиқро ба амал меорем, на он қадар барои он ки ба паёмадҳои муҳити таърихӣ Ишаъё боби ҳафт амиқан ворид шавем. Мо нишон медиҳем, ки ҳангоме ки шоҳи ҷумҳурихоҳии муртад бо шоҳи протестантизми муртад муттаҳид мешавад, ин намоёндагии барпо шудани маъбади қалбакӣ мебошад.

Барафроста шудани маъбади тақаллубӣ, ки ба намунаи маъбади подшоҳи шимол сохта шудааст, таърихеро ифода мекунад, ки дар он сурати ҳайвон ташаккул меёбад, ва ин барои қавми Худо озмоиши бузургест, ки ба воситаи он сарнавишти абадии онҳо ҳал хоҳад шуд.

Худованд ба ман равшан нишон дод, ки сурати ҳайвон пеш аз баста шудани муҳлати имтиёз шакл хоҳад гирифт; зеро он барои қавми Худо озмоиши бузург хоҳад буд, ки ба воситаи он сарнавишти абадии онҳо ҳал хоҳад шуд.

«Ин санҷишест, ки қавми Худо бояд пеш аз он ки мӯҳр шаванд, онро дошта бошанд. Ҳамаи онҳое ки садоқати худро ба Худо бо риоя кардани қонуни Ӯ ва бо сарпечӣ аз пазируфтани шанбеи қалбакӣ исбот карданд, дар зерин байраки Худованд Худо — Яхува — қарор хоҳанд гирифт ва мӯҳри Худои зиндари хоҳанд гирифт. Аммо онҳое ки аз ҳақиқати осмонӣ даст мекашанд ва шанбеи якшанберо мепазиранд, нишони ҳайвонро хоҳанд гирифт» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Адвентистони рӯзи ҳафтум, ки «қавми Худо»-и Лоадикӣ мебошанд, як «озмоиши бузург» доранд, ки пеш аз басташавии муҳлати имтиёз ба вуқӯъ меояд. Ин ҳамон «озмоиш» аст, ки онҳо бояд аз он «пеш аз мӯҳр ёфтанишон» бигзаранд. Мӯҳри Худо ва басташавии муҳлати

имтиёз ҳангоми қонуни якшанбе ба амал меояд. Ташаккули сурати ҳайвон дар даврае ба амал меояд, ки ба қонуни якшанбе меорад ва дар он ба авчи худ мерасад. Сурати ҳайвон ва ташаккули он ҳақиқате аст, ки сарнавишти абадии моро муайян хоҳад кард. Ташаккули он сурат ба пайвастанӣ ду чӯб барои сохтани як миллат ташбеҳ шудааст. Пайвастанӣ он ду чӯб дар оғози таърихи Иёлотӣ Муттаҳида ба амал омад ва сипас боз дар анҷоми он низ рӯй медиҳад. Дар ибтидо ду чӯб ба ҳам пайваста шуданд, то шоҳи протестантиро барпо кунанд, ва дар анҷом ду чӯб ба ҳам пайваста мешаванд, то шоҳи ҷумҳуриро барпо намоянд.

Дар таърихи ибтидоии солҳои 1798 то 1844, маъбади шоҳи протестанти барпо гардид. Нуздаҳ сол баъд, нахустин президенти ҷумҳуриро шоҳи ҷумҳуриро мисли барра сухан гуфт ва бо ин амал раванди озод сохтани ғуломро оғоз намуд, аммо ин ба ҷони ӯ тамом шуд. Барраи Худо бар салиб мурд, то инсониятро аз ғуломии гуноҳ озод созад, аммо ин ба ҷони ӯ тамом шуд. Салиб Эломиаи Озодкунӣ аст. Дар таърихе ки шоҳи ҷумҳуриро ғуломро озод мекард, шоҳи протестанти пешгӯии ғуломиро рад намуд. Дар таърихи қонуни якшанбе, ҳангоме ки шоҳи ҷумҳуриро ғуломии рӯҳониро аз нав барқарор месозад, шоҳи протестанти он паёмро эълон хоҳад кард, ки асирро озод месозад.

Президенти охири шоҳи ҷумҳуриро ҳайвони заминӣ ҳамчун аждаҳо сухан хоҳад гуфт, ва ҳангоме ки ҷунин кунад, шоҳи ҳақиқии протестанти ҳамчун парчам барафрошта хоҳад шуд. Ин дар ду шоҳи империяи Модию Форси асли ва рӯҳонӣ рамзгузори шудааст. Империяи аслии Модию Форс подшоҳии дуҷуми нубуввати Китоби Муқаддас буд, ва подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас империяи рӯҳонии Модию Форс аст. Дар китоби Дониёл, қоши Модию Форс ду шоҳ дошт, ҷунонки Иёлотӣ Муттаҳида низ дорад, аммо шоҳи дуҷум охири баромад.

Пас ман ҷашмони худро боло бардоштам ва дидам, ва инак, назди дарё қўчқоре меистод, ки ду шоҳ дошт; ва ҳар ду шоҳ баланд буданд, вале яке аз дигараш баландтар буд, ва он ки баландтар буд, дертар баромад. Дониёл 8:3.

Дар таърихи нубуввати ҳайвони заминӣ ва ду шоҳи он, шоҳи протестанти нахуст муайян гардид, вале ба ҷойи он ки боло равад ва корро ба анҷом расонад, ба биёбони кӯрии Лоодиқия ақиб нишаст. Дар он таърихе ки шоҳи ҷумҳуриро мисли аждаҳо сухан мегӯяд ва қонуни якшанбеи наздикояндаро қабул мекунад, шоҳи ҳақиқии протестанти ниҳоят ҳамчун байрақ барафрошта хоҳад шуд. Танҳо он адвентистони рӯзи ҳафтуми Лоодиқия, ки озмоишееро, ки бо ташаккули сурати ҳайвон муаррифӣ шудааст, мешиносанд, ҳангоми баста шудани муҳлати ғайз мӯҳри Худоро хоҳанд гирифт. Паёме, ки ин ҷараёни озмоишро муайян месозад, ҳоло барои ҳар кӣ хоҳад аз он баҳраманд гардад, аз мӯҳр кушода мешавад.

Ва Илос назди тамоми қавм омада, гуфт: «То ба кай миёни ду ақида лангон хоҳед гашт? Агар Худованд Худост, аз ӯ пайравӣ кунед; аммо агар Баал бошад, пас аз вай пайравӣ кунед». Ва қавм ба ӯ як калима ҳам ҷавоб наод. 3 Подшоҳон 18:21.